

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 iulie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:
președinte – Petru Ursache,
judecătorii – Petru Moraru și Ghenadie Nicolaev,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău din 04 martie 2016 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, declarat de către părțile vătămate Anatolii Stepuleac, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac, în cauza penală în privința lui

Pînzari Alexandru Xxx, născut la xx xxxxx
xxxx, originar din raionul Xxxxx, domiciliat
mun. Xxxxxx, or. Xxxxxx, str. XXXXXXXX,
nr. x, ap. xx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 07.02.2014 - 04.03.2016;

Instanța de apel: 23.03.2016 - 26.10.2016;

Instanța de recurs: 12.04.2017 - 12.07.2017.

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău, din 04 martie 2016, Alexandru Pînzari a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

2. Alexandru Pînzari a fost învinuit de către organul de urmărire penală de faptul că, activând în calitate de șef al Direcției Combatere a Crimei Organizate a Departamentului Serviciilor Operative al Ministerului Afacerilor Interne al R. Moldova în baza Ordinului Ministrului Afacerilor Interne, adică fiind persoană publică, a săvârșit infracțiunea de depășire a atribuțiilor de serviciu în următoarele circumstanțe.

La 11 aprilie 2009, șeful DCCO a DSO al MAI, Alexandru Pînzari, urmărind scopul obținerii unor presupuse probe pentru imputarea participării lui Anatolii Stepuleac, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac la săvârșirea dezordinilor în masă și depășind în mod vădit limitele drepturilor și atribuțiilor acordate prin lege, în sediul DSO al MAI, amplasat pe adresa mun. Chișinău, str. Bucuriei, nr. 14, i-a prezentat cetățeanului Eugeniu Volos pozele lui Anatolii Stepuleac, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac și i-a cerut ca acesta să declare în calitate de martor în cauza penală nr. 2009038033 că persoanele din poze au condus dezordinile în masă la 07 aprilie 2009.

În continuarea intențiilor sale criminale, șeful DCCO a DSO al MAI, Alexandru Pînzari, obținând acordul cetățeanului Eugeniu Volos, i-a indicat

subalternului său, inspectorul superior din cadrul DCCO a MAI, Eduard Balamatiuc, abilitat cu atribuții de ofițer de urmărire penală în virtutea ordonanței Prim-adjunctului Procurorului General din 10 aprilie 2009, de formare a grupului de urmărire penală în cauza nr. 2009038033, pornită la 07 aprilie 2009, în temeiul bănuielii rezonabile de săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 285 alin. (2) lit. a), b), alin. (3), alin. (4), 339 alin. (1) Cod penal, să-l audieze în calitate de martor pe cetățeanul Eugeniu Volos în cauza penală respectivă.

În aceeași zi, la indicația șefului DCCO a DSO al MAI, Alexandru Pînzari, inspectorul superior din cadrul DCCO a MAI, Eduard Balamatiuc, le-a înmânat lui Artur Burlacu, Alexandr Cazac și Eugeniu Volos blanchete ale proceselor-verbale de audiere a acestora în calitate de martori în care aceștia au scris declarații mincinoase potrivit cărora Anatolii Stepuleac, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac au condus dezordinile în masă de la 07 aprilie 2012 din fața sediului Președinției R. Moldova.

Ulterior, inspectorul superior din cadrul DCCO a MAI, Eduard Balamatiuc, a prezentat procesele-verbale de audiere a martorilor, Victor Straticiuc, Artur Burlacu, Alexandr Cazac și Eugeniu Volos, cu conținut fals, ofițerului de urmărire penală din cadrul SUP DCCO a DSO al MAI, Valentin Cazacu, care le-a anexat la cauza penală și, în baza acestor probe, la 12 aprilie 2012, lui Anatolii Stepuleac, lui Gheorghe Stepuleac și lui Sergiu Stepuleac le-a fost înaintată învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, fiindu-le aplicate măsuri preventive.

Astfel, au fost cauzate daune în proporții considerabile drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale acestora, manifestate prin privarea neîntemeiată de libertate a lui Anatolii Stepuleac și Gheorghe Stepuleac și îngrădirea dreptului de liberă circulație a lui Sergiu Stepuleac.

3. Procurorul a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Alexandru Pînzari să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, cu încetarea procesului penal în baza art. art. 53 lit. g), 60 Cod penal și art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, din motivul expirării termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

În motivarea apelului, acesta a invocat că sentința primei instanțe este ilegală și neîntemeiată și urmează a fi casată pentru că vinovăția lui Alexandru Pînzari este confirmată prin probe pertinente, concludente și legal administrate în cadrul procesului penal și al cercetării judecătorești.

3.1. Avocatul Ana Ursachi în numele părții vătămate Anatolii Stepuleac, a contestat cu apel sentința, solicitând casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Alexandru Pînzari să fie recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, cu stabilirea pedepsei în limitele sancțiunii.

În motivarea apelului a invocat că, prima instanță reținând în mod corect circumstanțele acumulate la materialul probator și făcând trimitere în mod principal la probele prezentate de acuzare și partea vătămată, a dat interpretare arbitrară declarațiilor citate în sentință pe care le-a apreciat în mod subiectiv,

pornind doar de la faptul intimei convingeri și a pretinsei prezumții de nevinovăție, pe care instanța a extins-o ca principiu, însă nu a argumentat și analizat obiectiv, probele care îl învinuiesc direct pe făptuitor.

A menționat apelantul că, prima instanță a acceptat drept mijloace de probă a acuzării un șir impunător de documente printre care procese-verbale de audiere a persoanelor care au fost determinate să depună mărturii false împotriva părților vătămate, și anume declarațiile martorilor Artur Burlacu, Alexandr Cazac și Eugeniu Volos, iar din sentințele emise în privința acestora rezultă incontestabil că au mințit.

A subliniat apelantul că, structura textului sentinței nu este întocmită după regula motivării unei sentințe de achitare, dar reprezintă înșiruirea probelor acuzării, probelor părților vătămate, datelor din rechizitoriu și elementelor transcrise în procesul-verbal de cercetare judecătorească înainte de terminarea examinării cauzei în fond, iar unicul argument relatat de instanță este trimiterea făcută la declarațiile martorului Eduard Balamatiuc, unica sursă din care instanța a pretins că poate desprinde argumente în favoarea achitării inculpatului contrar obligațiilor de a fi imparțială și de a aprecia circumstanțele cazului conform prevederilor art. 385 Cod de procedură penală.

Mai mult, a remarcat că, unicul martor Eduard Balamatiuc, contrapus șirului de probe al acuzării și unui set impunător de documente pe care însăși instanța le-a indicat în sentință ca fiind examinate, este un complice a inculpatului, care i-a fost subaltern și care a fost vizat în egală măsură în dosarul penal intentat lui Alexandru Pînzari până la etapa când cauzele au fost disjuse ilegal în proceduri separate.

A considerat că, de către prima instanță nu au fost respectate prevederile art. art. 101, 105, 325, 385, 390 Cod de procedură penală, motiv pentru care temeinicia și legalitatea sentinței au fost supuse unui viciu care v-a fi înlăturat doar prin casarea acesteia.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, pronunțată integral la 28 noiembrie 2016, au fost respinse ca nefondate apelurile, cu menținerea sentinței.

În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat că, starea de fapt și de drept se află în concordanță deplină cu materialele cauzei și corect a fost statuată de către prima instanță, care a dat apreciere corectă probelor și circumstanțelor cauzei penale, examinând probele administrate din punctul de vedere al utilității și veridicității lor, sub toate aspectele, complet și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege și în mod just a conchis asupra achitării inculpatului Alexandru Pînzari de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

Respingând apelurile, instanța a indicat că, organul de urmărire penală a încălcat prevederile art. 281 Cod de procedură penală, deoarece a înaintat lui Alexandru Pînzari învinuire abstractă, imprecisă și declarativă, fapt ce contravine principiului legalității, prevăzut de art. 7 Cod de procedură penală, principiului asigurării dreptului la apărare, stipulat în art. 17 Cod de procedură penală, art. art. 23, 26 din Constituție și art. 6 alin. (3) lit. a) CțEDO.

Totodată, instanța de apel a notat că, prima instanță în mod just a constatat

că, la 11 aprilie 2009, martorul Eugeniu Volos, la ordinul șefului său Adrian Nichifor, care i-a spus să mai găsească două persoane și să depună declarații false în contul stingerii datoriei de 17000 euro, precum că Anatolii Stepuleac, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac, conduceau cu dezordinile în masă la 07 aprilie 2012 din fața sediului Președinției R. Moldova.

Eugeniu Volos i-a găsit pe Alexandr Cazac și Artur Burlacu cu care în aceeași zi s-a prezentat la sediul DSO al MAI, situat pe adresa mun. Chișinău, str. Bucuriei, 14, unde au fost audiați de către inspectorul superior din cadrul DCCO a MAI, Eduard Balamatiuc, care le-a înmânat lui Artur Burlacu, Alexandr Cazac și Eugeniu Volos, blanchete ale proceselor-verbale de audiere a acestora în calitate de martori în care aceștia au scris declarații false, precum că Anatolii Stepuleac, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac, conduceau cu dezordinile în masă la 07 aprilie 2012 din fața sediului Președinției R. Moldova.

Ulterior, inspectorul superior din cadrul DCCO al MAI, Eduard Balamatiuc a prezentat procesele-verbale de audiere a martorilor Victor Straticiuc, Artur Burlacu, Alexandr Cazac și Eugeniu Volos, cu conținut fals, ofițerului de urmărire penală din cadrul SUP DCCO a DSO al MAI, Valentin Cazacu, care le-a anexat la cauza penală. În baza acestor probe, la 12 aprilie 2012, lui Anatolii Stepuleac, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac, le-a fost înaintată învinuirea în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 285 alin. (2) lit. a), b) Cod penal și aplicate măsuri preventive.

În desfășurarea celor enunțate, instanța de apel a reținut că, faptele stabilite supra rezultă din declarațiile martorului părții apărării Eduard Balamatiuc.

Totodată, instanța de apel a reținut că, pe parcursul examinării cauzei penale s-a stabilit că inculpatul, la 11 iulie 2009 nu s-a aflat la serviciu în cadrul DCCO a DSO al MAI, fapt confirmat prin tabelul de evidență, prezența la serviciu a conducerii DSO al MAI pe perioada 01 aprilie 2009 - 30 aprilie 2009, fapt care rezultă și din declarațiile martorului acuzării, Alexandr Cazac

Mai mult, Alexandru Pînzari nu avea tangență cu cauzele penale intentate în legătură cu evenimentele din 07 aprilie 2009, fapt care rezultă și din ordonanța de formare a grupului de urmărire penală din 10 aprilie 2009, prin care s-a completat grupul de urmărire penală pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală în legătură cu evenimentele din 07 aprilie 2009, în care numele lui Alexandru Pînzari nu se regăsește.

În continuare, instanța de apel a notat că, învinuirea adusă inculpatului nu se confirmă, or martorul Eduard Balamatiuc, în prima instanță a declarat că indicații de la Alexandru Pînzari nu a primit, mai mult, acesta a comunicat că a primit indicații de la D. Cazacu ca conducător al grupului de lucru, pentru a audia persoane în legătură cu evenimentele din 07 aprilie 2009, deoarece acesta nu reușește din cauza volumului de muncă.

Totodată, instanța de apel a apreciat critic declarațiile martorului Eugeniu Volos care a indicat că, Alexandru Pînzari i-ar fi arătat pozele părților vătămate, pe care le-a extras din baza de date, deoarece în cadrul cauzelor penale în privința acestuia și a lui Adrian Nichifor, martorul Eugeniu Volos, nu a declarat acest fapt, comunicând că anume Adrian Nichifor i-a comunicat că urmează să facă declarații false împotriva fraților Stepuleac, prezentându-i pozele acestora.

La acest capitol, instanța de apel a reținut și faptul că, în cadrul

procesului-verbal de confruntare din 11 ianuarie 2013, dintre Alexandru Pînzari și Eugeniu Volos, ultimul a declarat că, în cazul în care acesta nu era amenințat și impus de Adrian Nichifor, dânsul nu era să depună declarații împotriva fraților Stepuleac.

Instanța de apel a considerat lipsite de suport probatoriu declarațiile martorilor Dumitru Goric, Serghei Guțan, Nicolae Dosca, Eduard Botezatu și Serghei Demcenco, deoarece acești martori nu au comunicat informații în legătură cu învinuirea adusă inculpatului Pînzari Alexandru.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut că pe parcursul examinării cauze penale, partea acuzării nu a prezentat probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția lui Alexandru Pînzari în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 328 alin. (1) Cod penal, iar prima instanță just a conchis asupra necesității achitării inculpatului, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de acesta.

5. Părțile vătămate Anatolii Stepuleac, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac, în temeiul pct. 2), 4), 6), 9), 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, au contestat cu recurs hotărârile adoptate, solicitând casarea acestora cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului au invocat că, partea vătămată Anatolii Stepuleac a depus prin intermediul Secției evidență și documentare procesuală a Curții de Apel Chișinău, cerere de recuzare în privința completului de judecată, care în temeiul art. 35 Cod de procedură penală, urma să fie transmisă altui complet de judecată pentru soluționarea recuzării.

Astfel, refuzul de a da curs cererii de recuzare reprezintă dovada faptului că cei trei judecători ce formau completul, erau părtinitori și aveau cel mai probabil, un interes diferit de cel legal, în soluționarea cauzei penale

La fel, pe parcursul examinării cauzei, un judecător din complet a fost schimbat din motiv că a demisionat, însă după această înlocuire, magistratul cu pricina a mai activat în cadrul Curții de Apel Chișinău cu drepturi depline, peste 30 de zile.

În condiții similare, instanța de apel a refuzat să se expună asupra cererii de aducere forțată a unui martor, formulată de partea vătămată Anatolii Stepuleac la ședința de judecată din 26 octombrie 2016, fapt ce denotă că instanța intenționat a grăbit examinarea cauzei și recurgând la un tertip judiciar, în momentul în care Anatolii Stepuleac a părăsit sala de judecată, completul a terminat examinarea cauzei penale, fără a cerceta materialele dosarului a trecut direct la pledoarii, fapt confirmat prin înregistrarea audio ce se păstrează la dosar.

Susțin recurenții că, instanța de apel a neglijat și faptul că părțile vătămate Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac au depus cerere de examinare a cauzei în lipsă, doar până la etapa dezbaterilor judiciare, deci dezbaterile judiciare urmau să înceapă după citirea părților vătămate menționate, fiind astfel îngrădit liberul acces al acestora la actul de justiție.

Depozițiile martorilor Serghei Demcenco și Nicolae Dosca, care deși au relevat circumstanțe indirecte aferente învinuirii aduse inculpatului, totuși instanțele de fond au evitat să le comenteze în orice fel, contrar obligației de a stabili toate circumstanțele în care a acționat inculpatul Alexandru Pînzari.

În opinia recurenților, instanțele de fond nu au dat apreciere concludentă și logică depozițiilor martorilor acuzării, iar declarațiile unicului martor al apărării (persoană direct subordonată acestuia) au fost supraapreciate fără a fi corelate cu alte probe din dosar.

Menționează că, prin decizia din 26 octombrie 2016, instanța de apel nu doar că nu a înlăturat încălcările sesizate, dar a extins viciile hotărârii atacate, punând în pericol lezarea unor drepturi fundamentale garantate de art. art. 6, 13 CțEDO.

Prin indicarea haotică, a unui șir de argumente inconsecvente și contrare, judecătoria completului Curții de Apel Chișinău nu au emis doar o hotărâre ilegală, ci au privat părțile vătămate de posibilitatea de a formula replici adecvate în recurs, deoarece unele afirmații ale acestei instanțe sunt străine de realitatea cazului examinat.

Părțile vătămate au mai invocat faptul că au fost ignorate probe în această cauză. Totodată, ele mai susțin încălcarea art. 6 din Convenție, pentru că instanța de apel a respins în mod abuziv și eronat apelul procurorului și al avocatului Ana Ursachi în numele părții vătămate Anatolii Stepuleac.

6. În legătură cu acest recurs, avocatul Ruslan Dodică în numele inculpatului a prezentat referință, susținând inadmisibilitatea acestuia, pentru că nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut prevăzute de art. art. 429, 430 Cod de procedură penală, fiind declarat peste termen și vădit neîntemeiat.

Cu trimitere la prevederile art. art. 401 alin. (1) pct. 3), (2), 421 Cod de procedură penală, avocatul a indict că, cererea de recurs a fost depusă în numele tuturor părților vătămate de o singură persoană, partea vătămată Anatolii Stepuleac, care și-a atribuit statutul de reprezentant legal al fraților săi Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac, contrar prevederilor art. art. 429 alin. (1), 77 alin. (1) Cod de procedură penală.

Părțile vătămate Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac nici nu puteau declara recurs, pentru că aceștia nu au folosit calea apelului, așa cum stabilește art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală.

Conform materialelor cauzei, decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016 a fost pronunțată în mod public în termen de 30 de zile de la data adoptării, adică până la 01 decembrie 2016, termenul de declarare a recursului fiind expirat până în luna ianuarie 2017.

Argumentele invocate în cererea de recurs potrivit căroră părțile vătămate nu au fost citate în apel, nu au știut despre faptul că la 26 octombrie 2016 se va termina cercetarea judecătorească, nu au participat la pledoarii și nu au cunoscut despre adoptarea deciziei din 26 octombrie 2016, precum și că în acest fel termenul de declarare a recursului începe să curgă din momentul când li s-a adus la cunoștință decizia, nu este întemeiat și urmează a fi respins.

Or, conform procesului-verbal al ședinței de judecată din instanța de apel, toate părțile au fost citate legal de instanța de judecată și au participat la audieri, menținându-și declarațiile depuse în prima instanță.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că la 26 octombrie 2016, în cursul ședinței de judecată, partea vătămată Anatolii Stepuleac a părăsit sala de judecată, fără acordul instanței, fapt ce nu împiedica examinarea cauzei, ținând cont de prevederile art. 412 alin. (5) Cod de procedură penală.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, decide în unanimitate asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că, recursul este declarat peste termen.

Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși recursul a fost declarat după expirarea termenului el urmează a fi respins ca tardiv, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

În conformitate cu prevederile art. 422 Cod de procedură penală, termenul de recurs este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Potrivit dispozițiilor art. 230 Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Analizând materialele cauzei, Colegiul penal constată, că conform procesului-verbal al ședinței de judecată din 26 octombrie 2016, partea vătămată Anatoliei Stepuleac neconformându-se cerințelor instanței, a părăsit sala de judecată când urma să i-a cuvânt în dezbaterile judiciare (*f.d.122, vol. VII*).

În cadrul aceleiași ședințe de judecată, a fost pronunțat dispozitivul deciziei instanței de apel în lipsa părții vătămate Anatoliei Stepuleac, care a părăsit sala de judecată și părților vătămate Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac care au solicitat examinarea cauzei în lipsă până la pronunțarea deciziei (*f.d.220-221, vol. VI, 116-122, vol. VII*), cu anunțarea despre pronunțarea și primirea deciziei integrale la 28 noiembrie 2016.

La ședința de judecată din 28 noiembrie 2016, a fost pronunțată decizia motivată în lipsa participanților la proces, din motivul neprezentării acestora (*f.d.122, vol. VII*).

Potrivit art. 319 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, judecarea cauzei poate avea loc numai dacă părțile sunt legal citate și procedura de citare este îndeplinită.

Partea prezentă la un termen de judecată nu mai este citată pentru termenele ulterioare, chiar dacă va lipsi la vreunul dintre aceste termene.

La caz, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac au fost legal citați pentru ședințele de judecată din 11 aprilie 2016 și 25 aprilie 2016, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la materialele cauzei (*f.d.190, 212-214 vol. VI*).

Conform art. 231 alin. (2)-(3) Cod de procedură penală, calcularea termenelor procedurale se pornește de la ora, ziua, luna și anul indicate în actul care a provocat curgerea termenului, iar la calcularea termenelor pe ore sau pe zile nu se ia în calcul ora sau ziua de la care începe să curgă termenul, nici ora sau ziua în care acesta se împlinește.

Așadar în speță, termenul de declarare a recursului conform art. 422 Cod de procedură penală, a început să decurgă din 29 noiembrie 2016 de la pronunțarea deciziei integrale, ultima zi pentru declararea recursului fiind 29 decembrie 2016,

iar recursul ordinar declarat de părțile vătămate Anatolii Stepuleac, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac a fost depus la 29 martie 2017, potrivit ștampilei aplicate pe plic de către ÎS „Poșta Moldovei” (f.d.206, vol. VII), prin urmare, cu omiterea termenului de 30 de zile stabilit de lege.

Or, sarcina de a se informa asupra termenului de judecare a cauzei îi revine părții care a fost o dată la ședință.

Unul dintre scopurile legii procesual penale este asigurarea egalității pentru toate părțile interesate în procesul penal, însă acest deziderat impune disciplinarea activității procesuale, inclusiv și prin stabilirea unor termeni peremptorii.

În acest context, instanța de recurs invocă jurisprudența CEDO, hotărârea din 03 aprilie 2008 în cauza Ponomaryov vs. Ucraina, unde, între altele, Curtea a notat că, dacă termenul pentru introducerea unei căi ordinare de atac este reînnoit după un interval considerabil și pentru motive care nu par să fie convingătoare, o asemenea decizie ar putea înfrânge principiul securității raporturilor juridice.

Mai mult, atât Gheorghe Stepuleac cât și Sergiu Stepuleac, nu au contestat cu apel sentința, și reieșind din prevederile art. 420 alin. (4) Cod de procedură penală nu pot fi atacate cu recurs sentințele în privința cărora persoanele indicate în art. 401 nu au folosit calea apelului ori au retras apelul, dacă legea prevede această cale de atac. Persoana care nu a folosit apelul poate ataca cu recurs decizia instanței de apel prin care i s-a înrăutățit situația.

Având în vedere că, în situația când instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului ca fiind declarat tardiv, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din acest punct de vedere, nu există temeii de a se expune asupra legalității deciziei instanței de apel.

Astfel, raportând situația reținută în cauză la prevederile art. art. 422, 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, rezultă că recursul declarat este inadmisibil, deoarece este declarat peste termen.

8. În corespundere cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de părțile vătămate Anatolii Stepuleac, Gheorghe Stepuleac și Sergiu Stepuleac, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 26 octombrie 2016, în cauza penală în privința lui *Pînzari Alexandru Xxx*, ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 11 august 2017.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev